

Padá po studených stěnách a rozedraných skalách sníh
stojím v nekonečných mracích vítr sílu ztrácí v nich
bolí mých vzpomínek tváře jedno jméno nese kříž
bílá nad horami záře přitahuje k sobě blíž.

Voní rozpukané spáry jako kdybych dávno dých
dlouhé výstupy a pády naposledy v horách tvých
stačí někdy chvíle krátká pod nohama zrádný bod
římsa najednou tak vratká a kamení doprovod.

R: Duše nám přimrzly k horám
každý blázen má ve výškách svět
naproti času ti volám
smrt jen kývne a už není kam zpět.

Duše co přimrzly k horám
vysoko nad nimi sní
rok co rok přicházím zdola
naslouchat hlasům co ze skály zní.